

Sygn. akt VII U 569/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA w SO w Gdańsku Ewa Downar-Zapolska

Protokolant: st. sekr. sądowy Adrianna Mikulska

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2013 r. w Gdańsku

sprawy K. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania K. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 14 stycznia 2013 r. nr (...)

Zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje ubezpieczonej K. L. prawo do emerytury od dnia 01 stycznia 2013r. oraz ustala, iż organ emerytalny nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt VII U 569/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 stycznia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonej K. L. prawa do emerytury uznając, iż nie wykazała wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego.

Ubezpieczona odwołała od powyższej decyzji wskazując, iż w okresie od 5 września 1966 r. do 30 września 1967 r. pracowała w (...), a od 25 marca 1968 r. do 26 kwietnia 1969 r. w Zakładach (...) M. w P..

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, a w uzasadnieniu powołał się na argumentację jak w zaskarżonej decyzji. Ponadto podał, że do stażu pracy nie zaliczył okresu zatrudnienia od 5 września 1966 r. do 30 września 1967 r. w (...) na podstawie świadectwa pracy z dnia 2 października 1967 r. oraz okresu zatrudnienia od 25 marca 1968 r. do 26 kwietnia 1969 r. w Zakładach (...) na podstawie świadectwa pracy z dnia 12 maja 1969 r., ponieważ powyższe dowody nie spełniają wymogów formalnych, a mianowicie zostały podpisane w zastępstwie.

Ponadto wyrokiem z dnia 7 lutego 2009 r., sygn. akt: XV U 74/09 Sąd Okręgowy w Gdańsku oddalił odwołanie ubezpieczonej od decyzji z dnia 7 listopada 2008 r., a wyrokiem z dnia 3 listopada 2009 r. sygn. akt: III AUa 485/09 Sąd Apelacyjny oddalił apelację ubezpieczonej w sprawie prawa do emerytury.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. L., urodzony dnia (...), w dniu 18 grudnia 2012 r. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniosek o emeryturę.

Na dzień złożenia wniosku o emeryturę ubezpieczona wykazała łącznie 12 lat, 9 miesięcy i 10 dni okresów składkowych i nieskładkowych, toteż decyzją z dnia 14 stycznia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił jej przyznania prawa do emerytury.

Ubezpieczona odwołała się od powyższej decyzji.

Po ponownej analizie sprawy, organ rentowy uznał, iż ubezpieczona udowodniła 13 lat, 2 miesiące i 20 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

(okoliczności niesporne, vide: wniosek – k. 1-8, karty przebiegu zatrudnienia – k. 47, decyzja z dnia 14 stycznia 2013 r. - k. 49, odwołanie – k. 2-3, raport ustalenia uprawnień do świadczenia – k. 39 akt sprawy)

Ubezpieczona w okresie od 5 września 1966 r. do 30 września 1967 r. pracowała w pełnym wymiarze czasu pracy w (...).

(dowód: świadectwo pracy z dnia 2 października 1967 r. – k. 17-18 akt rentowych, zeznania ubezpieczonej – k. 44 (nagranie CD), kwestionariusz osobowy, życiorys – w aktach osobowych - k. 28 (koperta) akt sprawy akt sprawy)

W okresie od 25 marca 1968 r. do 26 kwietnia 1969 r. ubezpieczona pracowała w pełnym wymiarze czasu pracy w Zakładach (...) M. w P..

W dniach 12-13 sierpnia 1968 r. ubezpieczona przebywała na urlopie bezpłatnym.

(dowód: świadectwo pracy z dnia 12 maja 1969 r. – k. 19-20 akt rentowych, wniosek o urlop bezpłatny, legitymacja pracownika oraz przepustka – w aktach osobowych - k. 28 (koperta) akt sprawy)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie K. L. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 27 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. z 2009 r. Dz. U. Nr 153 poz. 1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnęli wiek emerytalny określony w ust. 2 albo 3;
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 27a.

Wiek emerytalny dla kobiet wynosi co najmniej 60 lat (ust. 2).

Art. 28 cytowanej ustawy stanowi z kolei, że ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., którzy nie osiągnęli okresu składkowego i nieskładkowego, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2, przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnęli wiek emerytalny, o którym mowa w art. 27 ust. 2 i 3;
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 15 lat dla kobiet i co najmniej 20 lat dla mężczyzn.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, że ubezpieczona na dzień złożenia wniosku osiągnęła wymagany wiek emerytalny oraz wykazała 13 lat, 2 miesiące i 20 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Przedmiotem sporu pozostawało, czy do okresów składkowych i nieskładkowych można zaliczyć okresy zatrudniania od 5 września 1966 r. do 30 września 1967 r. w (...) oraz od 25 marca 1968 r. do 26 kwietnia 1969 r. w Zakładach (...) M. w P..

Organ rentowy zakwestionował taką możliwość wskazując, iż przełożone przez ubezpieczoną dowody w postaci świadectw pracy nie spełniają wymogów formalnych, a mianowicie zostały podpisane w zastępstwie.

Rozstrzygnięcie sporu zasadza się na kluczowej dla sprawy kwestii, że w postępowaniu sądowym fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie mogą być dowodzone wszelkimi dostępnymi środkami dowodowymi, bez ograniczeń obowiązujących w postępowaniu administracyjnym przed organem rentowym. Do sądu orzekającego należy zaś ocena wiarygodności i mocy dowodowej wszystkich zgromadzonych w sprawie dowodów. Ustalenie zatrudnienia w ramach stosunku pracy, które ma przesądzać o dodatkowym stażu ubezpieczeniowym, jest faktem mającym istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.), który w postępowaniu przed sądem może być udowodniany wszelkimi środkami dowodowymi. Nie obowiązują wówczas ograniczenia wynikające z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (por. wyrok Sądu Najwyższego z 14 czerwca 2006 r., sygn. I UK 115/06).

Zgodnie jednak z art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych na wnioskodawcy spoczywa ciężar wykazania tych okoliczności, od których zależy prawo do określonego świadczenia rentowo-emerytalnego, jak i jego wysokości. Tym samym w niniejszym postępowaniu na K. L. spoczywał ciężar udowodnienia tego, że we wskazywanych przez siebie okresach świadczyła pracę w warunkach zatrudnienia, umożliwiającemu uwzględnienie w ogólnym stażu pracy dla potrzeb emerytalnych.

W opinii Sądu Okręgowego materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie nie pozostawia wątpliwości i jest wystarczający dla uznania, że w spornych okresach pozostawała w stosunku pracy.

Przede wszystkim okoliczność, że ubezpieczona pracowała w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) od 5 września 1966 r. do 30 września 1967 r. wynikała z treści świadectwa pracy z dnia 2 października 1967 r. (k. 17-18 akt rentowych). Nadto, powyższy fakt został wskazany w kwestionariuszu osobowym oraz życiorysie ubezpieczonej sporządzonych przez nią w momencie ubiegania się o zatrudnienie w Zakładach (...) M. w P. (w aktach osobowych - k. 28 (koperta) akt sprawy). Powyższa okoliczność została również potwierdzona w zeznaniach ubezpieczonej (k. 44 (nagranie CD) akt sprawy), które korespondowały z treścią zgromadzonego materiału dowodowego.

Sąd dał również wiarę dowodom przedstawionym na okoliczność zatrudnienia ubezpieczonej w Zakładach (...) M. w P. od 25 marca 1968 r. do 26 kwietnia 1969 r. Okoliczność ta wynikała ze świadectwa pracy z dnia 12 maja 1969 r. (k. 19-20 akt rentowych) i została potwierdzona w treści innej dokumentacji zgromadzonej w aktach osobowych ubezpieczonej w postaci wniosku o urlop bezpłatny, legitymacji pracownika oraz przepustki (k. 28 (koperta) akt sprawy) oraz jednoznacznych i szczegółowych zeznań ubezpieczonej.

W ocenie Sądu, wymienione wyżej dowody uzupełniają się, tworząc logiczną i spójną całość i jako takie stanowią miarodajny środek dowodowy na okoliczność wykonywania przez ubezpieczoną pracy w w/w okresach.

Reasumując, po zsumowaniu okresów udowodnionych w toku niniejszego postępowania z okresem składkowym i nieskładkowym wykazanim przed organem rentowym (tj. 13 lat, 2 miesiące i 20 dni) należało uznać, że ubezpieczona K. L. legitymuje się wymaganym 15-letnim okresem składkowym i nieskładkowym.

Biorąc pod uwagę, iż w toku postępowania przed Sądem ubezpieczona udowodniła wymagany staż ubezpieczeniowy oraz bezspornie spełnia pozostałe warunki konieczne do przyznania jej emerytury, w ocenie Sądu Okręgowego decyzja organu jest błędna i jako taka nie odpowiada prawu.

Sąd Okręgowy, na podstawie art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wnioskuje a contrario uznał również, iż pozwany organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nie ustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji z uwagi na to, że dopiero przeprowadzenie obszernego postępowania dowodowego w toku postępowania przed sądem, w tym w szczególności dopuszczenie dowodu z akt osobowych ubezpieczonej oraz z zeznań strony pozwoliło na uznanie, że w spornych okresach wykonywał pracę..

Biorąc pod uwagę ustalony stan faktyczny i argumenty podnoszone powyżej, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. i cyt. wyżej przepisów zmienił zaskarżoną decyzję organu ubezpieczeniowego i przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury od dnia 1 stycznia 2013 r.

Przewodniczący:

SSA w SO Ewa Downar-Zapolska